

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 23 februari 1940 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 6 § lagen den 15 juni 1934 (nr 300) om sparbankernas säkerhetskassa.

I en till riksdagen avlåten, den 9 februari 1940 dagtecknad proposition nr 44, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag angående ändrad lydelse av 6 § lagen den 15 juni 1934 (nr 300) om sparbankernas säkerhetskassa.

Berörda lagförslag är av följande lydelse:

F ö r s l a g

till

L a g

angående ändrad lydelse av 6 § lagen den 15 juni 1934 (nr 300) om sparbankernas säkerhetskassa.

Härigenom förordnas, att 6 § lagen den 15 juni 1934 om sparbankernas säkerhetskassa skall erhålla följande ändrade lydelse:

6 §.

Kassans styrelse må, efter prövning i varje särskilt fall och på villkor som styrelsen äger bestämma, med anlåtande av kassans medel lämna dels bistånd åt sparbank, vars fonder i följd av inträffade förluster nedgått under det i förhållande till sparbankens inlåning enligt gällande lag erforderliga beloppet, ävensom åt sparbank, som eljest på grund av inträffade eller väntade förluster råkat i eller kan befaras råka i svårigheter, dels ock, i den utsträckning så finnes skäligt, gottgörelse åt insättare i sparbank, som trätt i likvidation eller försatts i konkurs.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Jämlikt lagen den 15 juni 1934 (nr 300) om sparbankernas säkerhetskassa, vilken lag trädde i kraft den 1 januari 1935, skall för sparbankerna i riket finnas en gemensam fond, *sparbankernas säkerhetskassa*, med uppgift att i enlighet med i nämnda lag givna bestämmelser trygga sparbankernas verksamhet och insättarnas rätt.

I fråga om kassans verksamhet gäller enligt 6 § berörda lag, att kassans styrelse må, efter prövning i varje särskilt fall och på villkor som styrelsen

äger bestämma, av kassans medel bevilja dels tillskott till säkerhetsfond åt sparbank, vars fonder i följd av inträffade förluster nedgått under det i förhållande till sparbankens inlåning enligt gällande lag erforderliga beloppet, dels ock, i den utsträckning så finnes skäligt, gottgörelse åt insättare i sparbank, som trätt i likvidation eller försatts i konkurs.

Chefen för finansdepartementet har i ärendet anfört huvudsakligen följande:

Bistånd från sparbankernas säkerhetskassa kan för närvarande lämnas i två olika former. Dels kan kassan genom tillskott till säkerhetsfond stödja sparbank, då dess fonder till följd av inträffade förluster nedgått under lagstadgat minimum, och dels kan gottgörelse av kassans medel direkt beredas insättare i sparbank, som trätt i likvidation eller försatts i konkurs. Från sparbankshåll framkom under förarbetena till lagstiftningen ett yrkande, att endast den sistnämnda arten av bistånd borde ifrågakomma. I den proposition, nr 54, varmed förslag till lag i ämnet förelades 1934 års riksdag, avvisades detta yrkande med den motiveringen, att insättarnas intressen i många fall otvivelaktigt bleve bäst tillgodosedda genom att vederbörande sparbank sattes i stånd att övervinna en tillfällig kris för att därefter i lugn få fortsätta sin rörelse. Det framhölls även, att hjälpen åt sparbank hade den fördelen, att därigenom bevarades utsikten för kassan att i sinom tid återfå utlagda belopp.

För att kassan skall kunna på ett tillfredsställande sätt fylla sitt ändamål synes det vara av vikt, att dess hjälpverksamhet icke bindes vid alltför snäva former. Det nu föreliggande förslaget åsyftar att bereda möjlighet till ingripande från kassans sida på ett tidigare stadium än som med nuvarande bestämmelser kan ske. Det torde ligga i sakens natur, att en stödaktion till förmån för en sparbank ofta kan leda till det bästa resultatet och samtidigt ställa de minsta kraven på säkerhetskassan, därest den kommer till stånd redan innan sparbankens solvens eller likviditet i mera avsevärd mån rubbats. Förslaget synes därför värt beaktande. Den utsträckt handlingsfrihet för kassans styrelse, som förslaget genomförande skulle innebära, lär med hänsyn till ordningen för utseende av kassans styrelse och revisorer samt för beviljande av ansvarsfrihet för styrelsens ledamöter icke behöva ingiva några betänkligheter.»

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag, får hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 22 februari 1940.

På bankoutskottets vägnar:

BJ. HOLMGREN.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:
från första kammaren: herrar *Holmström, Berling, Sandén, Friggeråker, von Horn, Surdvik* och *Leander*;

från andra kammaren: herrar *Holmgren, Lovén, Paulsen, K. A. Westman, Osberg, Svcdman, Sundberg* och *Ericsson* i Kinna.